

Uchwała Nr XXXVII/191/14

Rady Gminy Kamiennik

z dnia 27 marca 2014r.

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Kamiennik na lata 2014- 2015.

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz 1591 ze zm.), art. 10 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 124) Rada Gminy Kamiennik uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Kamiennik na lata 2014- 2015, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA GMINY KAMIENNIK NA LATA 2014-2015

Narkomania jest zjawiskiem ogólnoswiatowym. Powstaje na podłożu przeobrażeń zachodzących we współczesnym cywilizowanym świecie i staje się poważnym problemem społecznym. Narkomania powstaje na skutek zanikania tradycyjnych więzi społecznych, zwłaszcza rodzinnych oraz osłabienia funkcji wychowawczej rodziny i szkoły. Jest niepokojącym przejawem trudności dojrzewania psychospołecznego, a zwłaszcza emocjonalnego młodych ludzi. Zażywanie narkotyków wywołuje wiele różnych problemów rodzinnych, szkolnych, prawnych, a także zdrowotnych. Jednym z nich jest wystąpienie tzw. zespołu uzależnienia, a także ostrych i przewlekłych chorób, w tym zakażenia wirusem HIV. Narkomania jest przyczyną tragedii młodych ludzi i ich rodzin. Stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia społeczeństwa. Przyczyna uzależnienia nie jest do końca znana, ale z pewnością jest ono związane z właściwościami danego środka odurzającego. Także czas, dawki, środowisko i wiek, w którym zaczyna się kontakt z narkotykiem, mają swoje znaczenie. Istotne wydają się również czynniki genetyczne. Młodzież pochodząca z rodzin, gdzie występowało uzależnienie, wykazuje genetyczne predyspozycje w tym kierunku, tak jak inni mogą dziedziczyć skłonność do cukrzycy, wysokiego ciśnienia, chorób serca i niektórych odmian raka.

Współcześnie zmieniły się przyczyny i formy zażywania środków psychoaktywnych, wygląd zewnętrzny przestał być elementem identyfikującym subkulturę, której członkowie zażywają narkotyki. Zażywanie narkotyków przestało być przede wszystkim wyrazem kontestacji, buntu przeciw zakłamaniu i konformizmowi starszego pokolenia, staje się natomiast modą, formą spędzania wolnego czasu, zaspokojenia potrzeby przeżycia silnych wrażeń, czy też ucieczki od stresów i frustracji. Coraz większa liczba dzieci i młodzieży eksperymentuje z narkotykami i wypróbuje ich działanie.

Obecnie narkomania stanowi nie tylko problem dotyczący dzieci i młodzieży z biednych dzielnic wielkich miast czy określonych grup młodzieży. Coraz bardziej masowe staje się zażywanie narkotyków na dyskotekach, zastępowanie nimi alkoholu, aby dodać sobie energii, umożliwić mobilizację organizmu do wysiłku fizycznego i umysłowego.

Dzieci z natury są ciekawsze wszystkiego, co wydaje się mieć związek z dorosłością i ta ciekawość może je skłaniać do spróbowania działania środków psychoaktywnych. Próbowanie czy eksperymentowanie odbywa się najczęściej w okresie dorastania, a więc okresie przejściowym między dzieciństwem a dorosłością, który przypada na wiek 10-18 lat. Narkotyk potrafi wypełnić czas, zwłaszcza, gdy odczuwa się nudę, potrafi stać się atrakcyjną przygodą. Dzieci oczekują natychmiastowej gratyfikacji i narkotyk potrafi tę potrzebę zaspokoić.

„Młodzieżowy” charakter zjawiska narkomanii ukierunkował poszukiwanie jej przyczyn na problemy związane z okresem dojrzewania i dorastania oraz na nieprawidłowości w przebiegu procesu socjalizacji. Nastolatek pozostaje jakby jedną nogą w dzieciństwie, a drugą w świecie dorosłych i w rezultacie może odczuwać brak własnego miejsca, czuje się niedopasowany do rówieśników i dorosłych oraz do samego siebie. Wejście w grupę narkomanów pozwala na zaspokojenie potrzeby kontaktów i uzyskania

emocjonalnego wsparcia, czego nie można było uzyskać w innych grupach koleżeńskich. Akceptacja grupy sprawia, że nie ma już potrzeby ukrywania swoich pragnień i pokazywania swojego nieprawdziwego oblicza, gdyż środowisko narkomanów składa się z osób podobnych do siebie, akceptujących jednostkę taką, jaka jest. Dzieci nie przeciwstawiają się presji grupy rówieśniczej, ponieważ nie chcą odróżniać się od innych i chcą być akceptowane przez grupę. Przez eksperymentowanie z narkotykami następuje potwierdzenie przynależności do grupy. Zachęcając do zachowań dewiacyjnych czy popełnianie czynów przestępczych w związku ze zdobywaniem środków psychoaktywnych, grupa spełnia rolę destruktywną. Można by więc powiedzieć, że środki uspokajające służą „ucieczce od”, zaś stymulujące i halucynogenne sprzyjają „ucieczce ku ...”.

Kiedy młody narkoman odczuwa potrzebę narkotyku, jest to siła przemożna. Niezdolny do konsekwentnego, a nawet chwilowego przeciwstawienia się jej, musi ją osłabić, zaspokoić, sprawić, żeby przestała istnieć. W tym punkcie potrzeba „haju” jest podstawowa, a więc ważniejsza niż rodzina, przyjaciele, szkoła, a nawet zachowanie życia. Prócz niej nie liczy się nic.

Charakterystyczne dla narkomanów jest pomieszanie snu i stanu czuwania. Zасыpiają przed świtem, wstają koło południa. Aktywni są nocą. Wtedy nie muszą się bać, że ktoś ich zaskoczy. Po zerwaniu z narkomanią przez długi okres cierpią na bezsenność i na ogół śpią w dzień. Męcząca bezsenność jest często powodem zażywania barbituranów i wchodzenia w kolejne narkomanie. U osoby, która zaczęła zażywać narkotyki, najpierw występują zauważalne zmiany w zachowaniu, zmuszani są do nielegalnego zdobywania pieniędzy, ze względu na swoją cenę, a narkoman najczęściej ich nie posiada. Charakterystyczną cechą jest to, że większość uczęszczających do szkoły nagle opuszcza się w nauce, konflikty z rodzicami są coraz częstsze. Proces przyzwyczajania się do narkotyku i odmiennego sposobu życia przebiega stopniowo, w ciągu tygodni, miesięcy, a nawet lat i dlatego trudno jest wyznaczyć dokładne granice stawania się narkomanem.

Sposoby leczenia narkomanów

Są chwile, kiedy po raz pierwszy w świadomości narkomana rodzi się mglista myśl, że chyba należałoby się leczyć. Leczenie narkomanii prowadzi się w warunkach szpitalnych i ambulatoryjnych. Wyleczenie przez samoleczenie należy do wyjątkowo rzadkich. Najbardziej skuteczne jest leczenie w warunkach szpitalnych, gdyż zapewnia ono dwa bardzo ważne składniki procesu leczenia – absolutnie odizolowanie narkomana od grupy narkomańskiej oraz stałą kontrolę zdrowia psychofizycznego podczas całego procesu leczenia. Leczenie szpitalne stosuje się najczęściej w pierwszej fazie uzależnienia pacjenta od uzależnienia fizycznego, natomiast leczenie ambulatoryjne jest kontynuacją szpitalnego po odzwyczajeniu fizycznym lub w rodzajach narkomanii nie stwarzających uzależnienia fizycznego.

CELE PROGRAMU:

Gminy Program Przeciwdziałania Narkomanii ma na celu zapobieganie powstawaniu problemów związanych z uzależnieniami poprzez:

- * prowadzenie działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej,
- * leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych
- * ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych.

ZADANIA PROGRAMU I SPOSÓB ICH REALIZACJI:

I. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu.

Sposób realizacji programu:

1. Wspieranie działalności szkół, Policji, ośrodków zdrowia (przychodni) w profilaktyce uzależnień,
2. Dofinansowanie realizowanych programów grup terapeutycznych, samopomocowych.
3. Finansowanie działalności Punktu Konsultacyjnego dla osób uzależnionych od narkotyków poprzez pokrycie kosztów wykonania zadań w ramach umowy zlecenia psychologa.
4. Porady informacyjne i terapeutyczne dla mieszkańców Gminy Kamiennik.
5. Motywowanie do podjęcia dobrowolnego leczenia odwykowego przez osoby uzależnione.
6. Porady informacyjne i terapeutyczne dla mieszkańców Gminy Kamiennik.
7. Zakup i dystrybucja materiałów informacyjno-edukacyjnych (np. broszury, ulotki) dla klientów Punktu Konsultacyjnego oraz instytucji i organizacji zajmujących się przeciwdziałaniem narkomanii.

II. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej.

Sposób realizacji programu:

1. Finansowanie zajęć i programów terapeutycznych dla dzieci i młodzieży z rodzin z zagrożeniem społecznym.
2. Zapewnienie pomocy psychologicznej i terapeutycznej dla dzieci i młodzieży z rodzin zagrożonych niedostosowaniem społecznym, w tym organizowanie grup wsparcia, zajęć indywidualnych, obozu profilaktyczno – sportowego.
3. Szkolenie członków GKRPA, a także instytucji i osób fizycznych realizujących zadania gminne w zakresie przeciwdziałania narkomanii.
4. Prowadzenie działalności edukacyjnej służącej zmniejszaniu skali zjawiska przemocy w rodzinach, w szczególności z problemem narkotykowym.

III. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo wychowawczych i socjoterapeutycznych .

Sposób realizacji programu:

1. Inicjowanie działań mających na celu uczenie postaw i umiejętności służących zdrowemu życiu.
2. Współpraca z Sądem Rodzinnym, kuratorami i instytucjami opiekuńczymi, Policją w sprawach nieletnich mających problem z narkotykami.
3. Organizacja i finansowanie na terenie szkół autorskich projektów profilaktycznych (programów profilaktyczno-edukacyjnych) dla dzieci i młodzieży.
4. Organizacja i finansowanie programów terapeutycznych w formie spektakli teatralnych z komentarzem specjalistów ds. uzależnień.

5. Organizacja i finansowanie gminnych konkursów o problematyce alkoholowej, narkomanii i przemocy.
6. Podejmowanie i finansowanie działań o charakterze edukacyjnym przeznaczonych dla rodziców.
7. Organizowanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego dla dzieci i młodzieży, dofinansowanie warsztatów, wycieczek pozaszkolnych, zajęć sportowych, zawodów sportowych oraz innych form wypoczynku związanych z rozwijaniem zdolności dzieci i młodzieży oraz kształtowaniem ich prawidłowych postaw osobowościowych.
8. Wspieranie przedsięwzięć profilaktycznych, działań promujących zdrowy styl życia. Organizowanie i finansowanie warsztatów, wyjazdów o charakterze profilaktycznym dla dzieci i młodzieży promującej zdrowy styl życia.
9. Wsparcie finansowe w bieżącej działalności świetlic wiejskich oraz innych placówek na terenie Gminy, poprzez organizowanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego – zakup wyposażenia świetlic, pokrycie kosztów personalnych (zatrudnienia) opiekunów placówek, dożywianie dzieci biorących udział w zajęciach.
10. Tworzenie i finansowanie działalności świetlic środowiskowych i klubów młodzieżowych.
11. Organizacja i finansowanie lokalnych imprez profilaktycznych o charakterze rekreacyjno – sportowym, a także festynów o tematyce profilaktycznej.
12. Monitorowanie problemów narkomanii na terenie Gminy.
13. Finansowanie udziału w ogólnopolskich kampaniach profilaktycznych oraz mających na celu promowanie zdrowego stylu życia.
14. Dofinansowanie realizacji zadań z zakresu porządku i bezpieczeństwa publicznego i przeciwdziałania patologiom.
15. Dofinansowanie szkoleń i kursów członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, członków Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego, pracowników socjalnych, nauczycieli i Policji, służących podnoszeniu ich kompetencji w zakresie zagadnień związanych z problematyką przeciwdziałania narkomanii.

Akty prawne w oparciu, o które ustalono cele i zadania programu:

* Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.)